

взелъ двѣ жертвени животни и ги принесълъ въ жертва на царя Зевса, за да види, дали е по-полезно и по-добрѣ да остане при Севта при тия условия, които той прѣдлагалъ; или да си замине съ войската. Божеството му заповѣдало да си замине.

7. Слѣдъ това Севтъ си прѣмѣстилъ стана по-надалечъ, а гърцитѣ се настанили въ селата, отъ дѣто мислили да се отпратятъ за морето, слѣдъ като се снабдятъ съ повече храна. Но тия села били дадени на Медосада. А Медосадъ като виждалъ, че неговитѣ имоти въ селата се разхищаватъ отъ гърцитѣ, се ядосалъ. И като взелъ съ себе си най-знатния одрисецъ измежду тия, които били слѣзли отъ Горня-Тракия, и около тридесетъ конника, отива и извиква Ксенофонта отъ грѣцкия лагеръ. А той като взелъ съ себе си нѣкои отъ стотницитѣ и други отъ годнитѣ за това лица, отива при него. Тогава Медосадъ казва: „Вие постѣпвате несправедливо, Ксенофонте, като опустошавате нашитѣ села. Затова ви заповѣдаме азъ отъ името на Севта и тоя мжжъ отъ страна на Медока, царя на Горня-Тракия, да напуснете страната; въ противенъ случай ние не ще ви позволимъ да опустошавате страната ни, но ако продължавате да вършите това, ние ще се защищаваме противъ васъ като противъ неприятели.“

Ксенофонтъ, като чулъ това, казалъ: „Противно ми е даже да отговоря на твоео прѣдложение, но заради тоя юноша ще говоря, за да разбере, какви сте вие, и какви — ние. Защото ние — рекълъ той — прѣди да ви станемъ приятели, сновѣхме въ тая страна, дѣто искахме, и по свое желание отчасти я опустошавахме, отчасти я опожарвахме. И ти, колкото пѣти си дохождалъ при насъ като пратеникъ, си прѣкарвалъ нощта при насъ, безъ да се боишъ отъ нѣкакъвъ неприятелъ. Напротивъ вие не дохождахте въ тая страна, или ако дойдѣхте веднажъ, прѣкарвахте нощта съ оседлани коне, като че ли се намирахте въ страната на неприятели, по-силни отъ васъ. Обаче когато ни станахте приятели и благодарение на нашитѣ усилия съ божа помощъ владѣете тая страна, вие сега се опитвате да ни изгоните отъ тая страна, която ние владѣяхме като по-силни и ви я отстѣпихме; защото, както ти самъ знаешъ, неприятелитѣ не можеха да ни изгонятъ. И не само че не искашъ да ни изпратишъ отъ тука съ дарове и доказателства на признателность, но даже не ни позволявашъ, доколкото зависи отъ тебе, да прѣнощуваме тука, когато си заминаваме. И това казвашъ, безъ да